

PRZEKAZ 14 - WSZECHŚWIAT CENTRALNY I BOSKI

Doskonały i Boski wszechświat zajmuje centrum całego stworzenia; jest to wieczne jądro, wokół którego krążą rozległe wszechświaty czasu i przestrzeni. Raj jest gigantyczną, centralną Wyspą, absolutnie stabilną, która spoczywa nieruchomo dokładnie w sercu wspaniałego, wiecznego wszechświata. Centralna rodzina planetarna zwana jest Havoną i jest znacznie oddalona od wszechświata lokalnego Nebadonu. Posiada ona olbrzymie rozmiary i wręcz niewiarygodnie wielką masę a składa się z miliarda sfer o niewyobrażalnym pięknie i wspaniałym majestacie, jednak prawdziwa wielkość tej rozległej kreacji przekracza zdolność zrozumienia ludzkiego umysłu.

Jest to jedno i jedyne w swoim rodzaju, niezmiennie, doskonale i stabilne zagęszczenie światów. Wszechświat ten jest w całości stworzony i doskonały, to nie jest przedsięwzięcie ewolucyjne. Jest to wieczny rdzeń doskonałości, wokół którego wszechświaty krążą nieskończonym korowodem i stanowią gigantyczny eksperyment ewolucyjny, śmiałe przedsięwzięcia Synów Stwórcy tego Boga, który pragnie powielić w czasie i pomnożyć w przestrzeni wzorowy wszechświat, ideał Boskiej pełni, najwyższej ostateczności, ostatecznej rzeczywistości i wiecznej doskonałości.

1. SYSTEM RAJ-HAVONA

Od peryferii Raju do wewnętrznych granic siedmiu superwszechświatów występuje siedem różnych stanów przestrzeni i ruchu:

1. Spokojne strefy przestrzeni pośredniej, stykające się z Rajem.
2. Zgodny z ruchem wskazówek zegara korowód światów, trzech orbit Raju i siedmiu orbit Havony.
3. Częściowo spokojne strefy przestrzeni, oddzielające orbity Havony od ciemnych ciał grawitacyjnych wszechświata centralnego.
4. Wewnętrzny, poruszający się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, pas ciemnych ciał grawitacyjnych.
5. Druga unikalna strefa przestrzeni, rozdzielająca dwa kosmiczne tory krążenia ciemnych ciał grawitacyjnych.
6. Zewnętrzny pas ciemnych ciał grawitacyjnych, krążących zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara dookoła Raju.
7. Trzecia strefa przestrzeni – strefa względnie spokojna – rozdzielająca zewnętrzny pas ciemnych ciał grawitacyjnych od najbardziej wewnętrznych orbit siedmiu superwszechświatów.

Miliard światów Havony jest rozłożonych na siedmiu koncentrycznych orbitach, bezpośrednio otaczających trzy orbity satelitów Raju. Ponad trzydzieści pięć milionów światów jest na najbardziej wewnętrznej orbicie Havony i ponad dwieście czterdzieści pięć milionów na najbardziej zewnętrznej, z proporcjonalną liczbą światów pośrodku. Każda orbita jest inna, ale wszystkie one są doskonale zrównoważone i znakomicie zorganizowane a każda z nich przesycona jest wyspecjalizowanym reprezentantem Nieskończonego Ducha, jednym z Siedmiu Duchów Orbit. Nieosobowy Duch, w dodatku do innych funkcji, koordynuje bieg spraw niebiańskich na każdej orbicie.

Orbity planet Havony nie układają się warstwowo; ich światy podążają uporządkowanym korowodem, jeden za drugim. Wszechświat centralny krąży wokół stacjonarnej Wyspy Raju w jednej, rozległej płaszczyźnie, składającej się z dziesięciu współśrodkowych, stabilnych zespołów – trzech orbit sfer Raju i siedmiu orbit światów Havony. Fizycznie biorąc, orbity Havony i Raju stanowią jeden i ten sam system, podział wynika z ich segregacji funkcjonalnej i administracyjnej.

Czasu nie liczy się w Raju; sekwencja kolejnych zdarzeń jest nieodłączna pojmowaniu tych, którzy są rodowitymi mieszkańcami centralnej Wyspy. Jednak czas związany jest z orbitami Havony i licznymi istotami na nich przebywającymi, zarówno niebiańskiego jak i ziemskiego pochodzenia. Każdy świat Havony ma swój czas lokalny, ustalony przez jego obieg. Wszystkie światy na danej orbicie mają taką samą długość roku, ponieważ krążą równomiernie wokół Raju a długość roku planetarnego zmniejsza się, od orbity najbardziej zewnętrznej do najbardziej wewnętrznej.

Oprócz czasu obiegu po orbicie Havony, istnieje standartowy dzień Raju-Havony oraz inne określenia czasowe, ustalone na siedmiu rajskich satelitach Nieskończonego Ducha i stamtąd wysyłane. Standartowy dzień Raju-Havony oparty jest na tym upływie czasu, jaki jest potrzebny do dokonania jednego obiegu dookoła Wyspy Raju przez planetarne mieszkania, znajdujące się na pierwszej albo wewnętrznej orbicie Havony i chociaż ich prędkość jest ogromna, dzięki ich położeniu pomiędzy ciemnymi ciałami grawitacyjnymi a gigantycznym Rajem, potrzeba prawie tysiąca lat, aby te sfery dopełniły swego obiegu. Bezwiednie czytaliście prawdę, gdy oczy wasze spoczęły na wypowiedzi: „Bo tysiąc lat w oczach Boga jest jak dzień, który minął, niby straż nocna”. Jeden dzień Raju-Havony jest tylko o siedem minut, trzy i jedna ósma sekundy krótszy, niż tysiąc lat obecnego kalendarza Urantii, opartego na roku przestępnym.

Ten dzień Raju-Havony jest standartową jednostką czasu dla siedmiu superwszechświatów, chociaż każdy z nich zachowuje swoje własne, wewnętrzne standardy czasowe.

Na krańcach rozległego wszechświata centralnego, daleko poza siódmym pasem światów Havony, krąży niewiarygodna ilość olbrzymich, ciemnych ciał grawitacyjnych. Ten bezmiar ciemnych mas pod wieloma względami nie przypomina wcale innych ciał niebieskich; nawet w swej formie są one bardzo odmienne. Ciemne ciała grawitacyjne ani nie odbijają ani nie pochłaniają światła; nie reagują z fizyczno-energetycznym

światłem i tak kompletnie okalają i spowijają Havonę, jak gdyby ją skrywały przed wzrokiem nawet najbliższych, zamieszkałych wszechświatów czasu i przestrzeni.

Unikalna szczelina przestrzenna rozdziela wielki pas ciemnych ciał grawitacyjnych na dwie eliptyczne orbity. Wewnętrzny pas obraca się w kierunku przeciwnym ruchowi wskazówek zegara; zewnętrzny obraca się w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara. Zmienne kierunki ruchu, połączone z ogromnymi masami ciemnych ciał, tak dobrze wyrównują linie grawitacji Havony, że czynią wszechświat centralny kreacją zrównoważoną fizycznie i doskonale stabilną.

Wewnętrzny korowód ciemnych ciał grawitacyjnych uporządkowany jest cylindrycznie i składa się z trzech krążących grup. Przekrój tej orbity mógłby ukazać trzy współśrodkowe okręgi o prawie jednakowej gęstości. Zewnętrzna orbita ciemnych ciał grawitacyjnych zorganizowana jest prostopadle do wewnętrznej, będąc dziesięć tysięcy razy wyższa niż orbita wewnętrzna. Średnica pionowa zewnętrznej orbity jest pięćdziesiąt tysięcy razy większa od jej średnicy poprzecznej.

Przestrzeń, leżąca pomiędzy dwoma orbitami ciał grawitacyjnych, jest *unikalna*, dlatego, że niczego podobnego do niej nie można nigdzie indziej znaleźć, w całym szerokim wszechświecie. Strefa ta charakteryzuje się ogromnymi ruchami falowymi, w górę i w dół, oraz jest przenikana gigantyczną aktywnością energii nieznanego rodzaju.

Naszym zdaniem, nic podobnego do ciemnych ciał grawitacyjnych wszechświata centralnego nie będzie cechowało przyszłej ewolucji poziomów przestrzeni zewnętrznej; uważamy te naprzemianległe korowody ogromnych ciał, balansujących grawitację, za unikalne we wszechświecie nadrzędnym.

2. STRUKTURA HAVONY

Istoty duchowe nie mieszkają w mglistej przestrzeni, nie przebywają na światach eterycznych, osiedlone są na prawdziwych sferach o materialnej naturze, światach po prostu tak rzeczywistych jak te, na których żyją śmiertelnicy. Światy Havony są rzeczywiste i autentyczne, aczkolwiek ich tworzywo różni się od materialnej struktury planet w siedmiu superwszechświatach.

Rzeczywistości fizyczne Havony reprezentują klasę organizacji energii, która różni się radykalnie się od jakiegokolwiek innej, panującej w ewolucyjnych wszechświatach przestrzeni. Energie Havony są trojaki; jednostki energii-materii superwszechświata zawierają dwojaki ładunek energii, choć jedna forma energii istnieje w fazie ujemnej i dodatniej. Stworzenie wszechświata centralnego jest trojacie (Trójca); stworzenie wszechświata lokalnego (bezpośrednie) jest dwojacie, według Syna Stwórcy i Stwórczego Ducha.

Materia Havony składa się z kombinacji dokładnie tysiąca podstawowych pierwiastków chemicznych oraz ze zrównoważonego funkcjonowania siedmiu form energii Havony. Każda z tych podstawowych energii wykazuje siedem stadiów pobudzenia, tak że

mieszkańcy Havony reagują na czterdzieści dziewięć różnych bodźców zmysłowych. Innymi słowy, patrząc z czysto fizycznego punktu widzenia, mieszkańcy wszechświata centralnego posiadają czterdzieści dziewięć wyspecjalizowanych rodzajów doznań zmysłowych. Jest siedemdziesiąt zmysłów morontialnych a reakcje na bodźce u wyższych klas istot duchowych są zróżnicowane, w zależności od rodzaju istot, od siedemdziesięciu do dwustu dziesięciu zmysłów.

Żadna istota materialna, z wszechświata centralnego, nie byłaby widzialna dla Urantian, ani też żaden z bodźców fizycznych tych odległych światów nie mógłby wywołać reakcji waszych prostych organów zmysłowych. Gdyby śmiertelnik z Urantii został przewieziony do Havony, byłby tam głuchy, ślepy i zupełnie pozbawiony wszystkich pozostałych reakcji zmysłowych; mógłby funkcjonować jedynie jako ograniczona, samoświadoma istota, pozbawiona wszystkich bodźców otoczenia i wszystkich reakcji na nie.

Są liczne zjawiska fizyczne i reakcje duchowe, występujące we wszechświecie centralnym, które są nieznanne na takich światach jak Urantia. Zasadnicza struktura trojkiej kreacji jest zupełnie niepodobna do dwojakiej natury stworzonych wszechświatów czasu i przestrzeni.

Wszelkie prawa przyrody koordynowane są w Havonie według zasad zupełnie odmiennych, niż w systemach o podwójnej energii, w ewoluujących wszechświatach. Cały wszechświat centralny zorganizowany jest zgodnie z trojakim systemem doskonałej i symetrycznej kontroli. W całym systemie Raju-Havony zachowywany jest doskonały balans pomiędzy wszystkimi rzeczywistościami kosmicznymi i wszystkimi siłami duchowymi. Raj, razem ze swym absolutnym ujęciem kreacji materialnej, doskonale reguluje i kontroluje energie fizyczne wszechświata centralnego; Wieczny Syn, w części swego wszechobejmującego ujęcia duchowego, najdoskonalej podtrzymuje status duchowy wszystkich tych, co zamieszkują Havonę. W Raju nic nie jest doświadczalne a system Raj-Havona jest zespołem stwórczej doskonałości.

Powszechna grawitacja duchowa Wiecznego Syna jest zdumiewająco aktywna na obszarze wszechświata centralnego. Wszystkie duchowe wartości i duchowe osobowości są nieustannie przyciągane do wewnątrz, w kierunku miejsca pobytu Bogów. To przyciąganie do Boga jest intensywne i nieodparte. Ambicja dotarcia do Boga jest we wszechświecie centralnym silniejsza nie z tego powodu, że grawitacja duchowa jest tutaj intensywniejsza niż w oddalonych wszechświatach, ale dlatego, że istoty, które dotarły do Havony, są bardziej uduchowione i dlatego też mocniej reagują na wszechobecne działanie wszechświatowego przyciągania duchowego Wiecznego Syna.

Podobnie działa Nieskończony Duch, przyciągając wszystkie intelektualne wartości w kierunku Raju. W całym wszechświecie centralnym grawitacja umysłowa Nieskończonego Ducha działa w połączeniu z grawitacją duchową Wiecznego Syna i dla wznoszących się dusz obie razem stanowią łączne dążenie do znalezienia Boga, dotarcia do Bóstwa, do osiągnięcia Raju i do poznania Ojca.

Havona jest wszechświatem duchowo doskonałym i materialnie stabilnym. Kontrola i zrównoważona stabilność wszechświata centralnego wydaje się być doskonała. Wszystko to, co jest fizyczne czy duchowe, jest doskonale przewidywalne, za wyjątkiem fenomenów umysłu i woli osobowości. Dochodzimy do wniosku, że grzech należy uznać tutaj za niemożliwy do zaistnienia, jednak sądzimy tak na tej podstawie, że obdarzone wolną wolą istoty z Havony nigdy nie były winne naruszenia woli Bóstwa. Przez całą wieczność, te niebiańskie istoty były konsekwentnie lojalne Wiecznym Czasu. Nigdy też grzech nie pojawił się w żadnej istocie, co weszła do Havony jako pielgrzym. Nigdy nie było przypadku złego postępowania jakiegokolwiek istoty czy grupy istot, stworzonych we wszechświecie centralnym Havona, czy też przyjętych do niego. Tak doskonale i tak niebiańskie są metody i środki selekcji we wszechświatach czasu, że według zapisów Havony, nigdy nie zdarzył się błąd; nie zrobiono nigdy żadnych pomyłek; żadna wznosząca się dusza nigdy nie była przedwcześnie przyjęta do wszechświata centralnego.

3. ŚWIATY HAVONY

Co się tyczy rządu wszechświata centralnego – nie ma takiego. Havona jest tak wyjątkowo doskonała, że żaden intelektualny system rządowy nie jest tutaj potrzebny. Nie istnieją regularne sądy, nie ma też zgromadzeń prawodawczych; Havona potrzebuje jedynie kierownictwa administracyjnego. Widzi się tutaj szczyt ideałów prawdziwego *samo-rządu*.

U tak doskonałych i prawie doskonałych istot inteligentnych nie istnieje potrzeba rządu. Uważa się, że żadne przepisy nie są tu potrzebne, gdyż są to istoty o naturalnej doskonałości, przemieszane z istotami ewolucyjnymi, które dawno już przeszły sprawdziany najwyższych trybunałów superwszechświatów.

Administracja Havony nie jest automatyczna, ale jest zadziwiająco doskonała i niebiańsko sprawna. Jest to przeważnie administracja planetarna a powierzona jest przebywającemu na planecie Wiecznemu Czasu; każda sfera Havony kierowana jest przez jedną z tych osobowości, pochodzących od Trójcy. Wieczni Czasu nie są stwórcami, są jednak doskonałymi administratorami.

Nauczają oni z najwyższą biegłością i prowadzą swe planetarne dzieci z doskonałą mądrością, graniczącą z absolutnością.

Miliard sfer wszechświata centralnego stanowi światy szkoleniowe dla wysokich osobowości, rodzimych dla Raju i Havony, a dodatkowo służy jako ostateczne miejsce sprawdzania wznoszących się istot stworzonych, pochodzących z ewolucyjnych światów czasu. Realizując wielki plan Ojca Uniwersalnego – wznoszenia się istot stworzonych – pielgrzymi czasu lądują na światach przyjmujących zewnętrzną, siódmą orbitę i w wyniku stopniowego nauczania i poszerzanego doświadczenia, stale posuwają się do wewnątrz, planeta po planecie i orbita za orbitą, aż w końcu dostąpią Bóstw i zdobędą miejsce zamieszkania w Raju.

Chociaż sfery krążące po siedmiu orbitach są obecnie utrzymywane w całej ich niebiańskiej chwale, tylko około jednego procenta całej planetarnej pojemności zużytkowane jest na działalność związaną z realizacją wszechświatowego planu Ojca – wznoszenia się śmiertelników. Mniej więcej dziesiąta część procenta obszaru tych ogromnych światów poświęcona jest życiu i działalności Korpusu Finalizmu, istot ustanowionych w światłości i życiu na wieczność, które często przybywają do światów Havony i na nich służą. Dla tych wzniosłych istot Raj jest miejscem ich osobistego zamieszkania.

Planetarna struktura sfer Havony zupełnie jest niepodobna do tej, jaką mają ewolucyjne światy i systemy w przestrzeni. Nigdzie indziej, w całym wielkim wszechświecie, nie używa się tak wielkich sfer na światy zamieszkałe. Fizyczna budowa triaty, w połączeniu z równoważącym działaniem ogromnych, ciemnych ciał grawitacyjnych, umożliwia doskonale wyrównanie sił fizycznych i znakomite równoważenie różnych form przyciągania tej gigantycznej kreacji. Przy kierowaniu materialnym funkcjonowaniem i w funkcjach duchowych tych gigantycznych światów używa się również antygravitacji.

Architektura, oświetlenie i ogrzewanie, jak również biologiczna i artystyczna dekoracja sfer Havony, przekraczają znacznie najwyższy możliwy poziom ludzkiej wyobraźni. Nie można opowiedzieć wam zbyt wiele o Havonie; aby zrozumieć jej piękno i majestat, musicie ją sami zobaczyć. Jednak na tych doskonałych światach istnieją prawdziwe rzeki i jeziora.

Światy te są idealnie urządzone pod względem duchowym; są one odpowiednio przystosowane do tego celu, żeby zostać miejscem pobytu licznych klas różnorodnych istot, działających we wszechświecie centralnym. Na tych pięknych światach odbywają się różnorodne zajęcia, które dalece przekraczają ludzkie pojmowanie.

4. ISTOTY WSZECHŚWIATA CENTRALNEGO

Na światach Havony istnieje siedem podstawowych form rzeczy i istot żywych, a każda z tych podstawowych form istnieje w trzech odrębnych stadiach. Każde z tych trzech stadiów jest podzielone na siedemdziesiąt głównych sekcji, a każda sekcja składa się z tysiąca mniejszych sekcji, z innymi jeszcze podsekcjami i tak dalej. Podstawowe grupy życia można podzielić na:

1. Materialne.
2. Morontialne.
3. Duchowe.
4. Absoniczne.
5. Ostateczne.

6. Współabsolutne.

7. Absolutne.

Rozkład i śmierć nie są częścią cyklu życiowego na światach Havony. We wszechświecie centralnym niższe rzeczy żywe przechodzą przeobrażenia materializacji. Zmieniają one formę i postać, ale nie ulegają procesowi rozkładu i śmierci komórkowej.

Wszyscy mieszkańcy Havony są potomstwem Rajskiej Trójcy. Nie mają rodziców, którzy ich płodzą i nie rozmnażają się. Nie potrafimy zobrazować stworzenia obywateli wszechświata centralnego, tych istot, które nigdy nie zostały stworzone. Cała opowieść o stworzeniu Havony jest próbą sprowadzenia do czasu-przestrzeni faktu wieczności, który nie posiada odniesienia w czasie czy przestrzeni, tak jak to pojmuje śmiertelny człowiek. Ale musimy przyznać filozofii ludzkiej punkt początkowy; nawet osobowości będące daleko ponad poziomem ludzkim potrzebują pojęcia „początków”. Tym niemniej system Raj-Havona jest wieczny.

Rodowici mieszkańcy Havony żyją na miliardzie sfer wszechświata centralnego w takim samym znaczeniu, w jakim inne klasy stałego obywatelstwa mieszkają na swych poszczególnych sferach, z których pochodzą. Tak jak materialna klasa synostwa prowadzi materialną, intelektualną i duchową organizację miliarda systemów lokalnych w superwszechświecie, tak w szerszym rozumieniu, mieszkańcy Havony żyją i działają na miliardzie światów wszechświata centralnego. Możecie ewentualnie traktować tych Havonerów jako istoty materialne w takim znaczeniu, że słowo „materialny” powinno być rozszerzone na określenie fizycznych rzeczywistości Boskiego wszechświata.

Życie to jest rodzime dla Havony i posiada wartość samo w sobie. Havonerzy służą na wiele sposobów istotom zstępującym z Raju oraz wznoszącym się istotom z superwszechświatów, ale żyją oni także swym życiem, które jest unikalne dla wszechświata centralnego i posiada względne znaczenie, zupełnie niezależne od Raju i od superwszechświatów.

Tak jak czczenie wiernych synów ze światów ewolucyjnych robi zadośćuczynienie za miłość Ojca Uniwersalnego, tak wzniosłe wielbienie istot z Havony syci doskonałe ideały Boskiego piękna i prawdy. Tak jak śmiertelny człowiek pragnie czynić wolę Bożą, tak te istoty z wszechświata centralnego żyją, aby zadowolić ideały Rajskiej Trójcy. W swej prawdziwej naturze istoty te *sa* wolą Bożą. Człowiek cieszy się dobrocią Bożą, Havonerzy okazują radość z Boskiego piękna, podczas gdy wszyscy razem cieszą się służbą wolności, właściwą żywej prawdzie.

Havonerzy mogą wybierać zarówno teraźniejsze jak i przyszłe, nie objawione przeznaczenia. Istnieje postęp rodzimych istot Havony, specyficzny dla wszechświata centralnego, postęp, który nie pociąga za sobą ani wznoszenia się do Raju ani przenikania do superwszechświatów. Postęp, zmierzający do osiągnięcia wyższego statusu w Havonie, przedstawić można następująco:

1. Empiryczny postęp na zewnątrz, od pierwszej do siódmej orbity.
2. Postęp do wewnątrz, od siódmej do pierwszej orbity.
3. Postęp wewnątrzorbitowy – postęp w obrębie światów danej orbity.

Do mieszkańców wszechświata centralnego, oprócz mieszkańców Havony, zaliczają się liczne klasy wzorcowe dla różnych wszechświatowych grup istot – doradców, kierowników i nauczycieli swego rodzaju i dla swego rodzaju, działających na całym obszarze stworzenia. Wszystkie istoty we wszystkich wszechświatach są modelowane według pewnej istoty wzorcowej jakiejś klasy, żyjącej na jednym z miliarda światów Havony. Nawet śmiertelnicy czasu, jako istoty, posiadają swój cel i swe ideały bytu na zewnętrznych orbitach tych wzorowych sfer na wysokości.

Są tutaj jeszcze te istoty, które dotarły do Ojca Uniwersalnego i które są uprawnione do przybywania tutaj i odchodzenia stąd, a które mają przydział we wszechświatach, tu i tam, na misjach służby specjalnej. I na każdym świecie Havony znajdują się kandydaci do dostąpienia, ci którzy fizycznie dotarli do wszechświata centralnego, ale którzy jeszcze nie osiągnęli tego poziomu duchowego, który da im prawo zamieszkania w Raju.

Nieskończony Duch reprezentowany jest na światach Havony przez całe zastępy osobowości, istoty pełne wdzięku i chwały, kierujące szczegółami zawiłych, intelektualnych i duchowych spraw wszechświata centralnego. Na tych światach niebiańskiej doskonałości wykonują one pracę, konieczną dla normalnego funkcjonowania owej rozległej kreacji a dodatkowo prowadzą różnorodne zadania, polegające na nauczaniu, instruktażu i opiece nad ogromną liczbą wznoszących się istot, które z mrocznych światów przestrzeni wspięły się do chwały.

Istnieją liczne grupy istot, rodzimych dla systemu Raj-Havona, które w żaden sposób nie są bezpośrednio związane z systemem wznoszenia się, osiągnięcia doskonałości przez istoty stworzone, zatem są one pominięte w klasyfikacjach osobowości, prezentowanych gatunkowi śmiertelnemu. Są tutaj przedstawione tylko ważniejsze grupy istot nadludzkich oraz te ich klasy, które są bezpośrednio związane z waszym doświadczeniem przetrwania śmierci.

Havona roi się życiem istot inteligentnych wszystkich stadiów, które szukają tutaj awansu, od niższych orbit do wyższych, w swych staraniach osiągnięcia wyższych poziomów realizacji boskości oraz poszerzonego zrozumienia najwyższych znaczeń, ostatecznych wartości i absolutnej rzeczywistości.

5. ŻYCIE W HAVONIE

Na Urantii przechodziecie krótki i intensywny sprawdzian, podczas waszego wstępnego życia, materialnego bytu. Na światach-mieszkaniach i wyżej, poprzez wasz system, konstelację i wszechświat lokalny, przemierzacie morontialne stadia wznoszenia się. Na światach szkoleniowych superwszechświata przechodziecie stadia rozwoju czystego ducha

a potem jesteście gotowi do ostatecznego przelotu do Havony. Na siedmiu orbitach Havony wasze osiągnięcia są rodzaju intelektualnego, duchowego i empirycznego. I jest określone zadanie do wykonania na każdym świecie, należącym do poszczególnej orbity.

Na Boskich światach wszechświata centralnego życie jest tak bogate i obfite, tak kompletne i wypełnione, że zupełnie przekracza ludzkie pojęcie o czymkolwiek, czego może ewentualnie doświadczyć istota stworzona. Funkcjonowanie społeczne i organizacyjne wiecznej kreacji jest zupełnie niepodobne do zajęć istot materialnych, żyjących na światach ewolucyjnych, takich jak Urantia. Nawet metoda myślenia w Havonie nie przypomina procesu myślenia na Urantii.

Przepisy wszechświata centralnego są stosowne i nieodłącznie naturalne; zasady postępowania nie są arbitralne. W Havonie, gdy wyniknie jakakolwiek potrzeba, pojawia się rozumowanie prawości i zasada sprawiedliwości. I te dwa czynniki, złączone razem, równają się temu, co na Urantii może być określone *godziwością*. Kiedy przybędziecie do Havony, będziecie w sposób naturalny cieszyć się robieniem rzeczy tym sposobem, jakim powinny być robione.

Kiedy inteligentne istoty po raz pierwszy dotrą do wszechświata centralnego, są przyjmowane i osiedlane na świecie pilotującym siódmej orbity Havony. Gdy nowo przybyli robią postępy duchowe, osiągają zrozumienie tożsamości Ducha Nadrzędnego z ich wszechświata, są przenoszeni do szóstej orbity. (Według tych właśnie porządków we wszechświecie centralnym, otrzymały swe nazwy okręgi rozwoju umysłu ludzkiego). Po tym, jak wznoszące się istoty uświadomią sobie Najwyższość i tym samym będą gotowe do dostąpienia Bóstwa, zabierane są na piątą orbitę, a po dostąpieniu Nieskończonego Ducha, przenoszone na orbitę czwartą. Po dostąpieniu Wiecznego Syna są przesuwane na trzecią, a kiedy rozpoznają Ojca Uniwersalnego, idą przebywać na drugiej orbicie krążących światów, gdzie lepiej się zaznajamiają z zastępami Raju. Przybycie na pierwszą orbitę Havony oznacza przyjęcie kandydatów czasu do służby w Raju. Przez czas bliżej nieokreślony, zależny od długości wznoszenia się i natury istoty stworzonej, oczekiwać oni będą na orbicie wewnętrznej stopniowych osiągnięć duchowych. Z wewnętrznej orbity wznoszący się pielgrzymi przechodzą dalej, do wewnątrz, do zamieszkania w Raju i przyjmowani są do Korpusu Finalizmu.

Kiedy przebywać będziecie w Havonie, jako wznoszący się pielgrzymi, będziecie mogli bez przeszkód odwiedzać światy na orbicie waszego przydziału. Będziecie też mogli wrócić do planet na tych orbitach, które przeszliście uprzednio. Ci, którzy przebywają na orbitach Havony, mogą się tak poruszać bez potrzeby objęcia supernafinem. Pielgrzymi czasu mogą wyekwipować się sami, aby przebyć przestrzeń „osiągniętą”, muszą jednak polegać na ustanowionej technice, aby pokonać przestrzeń „nieosiągniętą”; pielgrzym nie może opuścić Havony, ani też pójść naprzód poza wyznaczoną mu orbitę, bez pomocy supernafina transportującego.

Istnieje żywa oryginalność w tym, rozległym wszechświecie centralnym. Światy Havony nie są do siebie podobne, poza fizyczną organizacją materialną i zasadniczym składem podstawowych klas istot inteligentnych oraz innych rzeczy żywych. Każda z tych planet

stanowi kreację oryginalną, unikalną i неповtarzalną; każda planeta jest tworem niedościgłym, wspaniałym i doskonałym. A to indywidualne różnicowanie rozciąga się na wszystkie cechy fizycznych, intelektualnych i duchowych aspektów planetarnego bytu. Każda z miliarda sfer doskonałości, została ukształtowana i ozdobiona zgodnie z planami zamieszkałego na niej Wiecznego Czasu. I dlatego nie ma dwóch podobnych.

Zew przygody i motywacja ciekawości nie zaniknie na drodze waszego życia, aż do tego czasu, kiedy przejdziecie ostatnią orbitę Havony i odwiedzicie ostatni ze światów Havony. A potem nowy impuls, pchający do przodu bodziec wieczności, zastąpi swego prekursora – urok przygody czasu.

Nuda jest oznaką niedojrzałości wyobraźni twórczej oraz braku aktywnej koordynacji intelektualnej człowieka z jego wyposażeniem duchowym. W czasie, kiedy wznoszący się śmiertelnik zacznie odkrywać te niebiańskie światy, posiada on już dojrzałość emocjonalną, intelektualną i społeczną, jeśli nie duchową.

Gdy będziecie robić postępy w Havonie, od orbity do orbity, oczekują was nie tylko niewyobrażalne zmiany, ale wasze zdziwienie będzie trudne do wypowiedzenia, kiedy przechodząc będziecie od planety do planety na każdej z tych orbit. Każdy z miliarda tych światów szkoleniowych jest prawdziwym uniwersytetem niespodzianek. Ci, którzy przechodzą te orbity i podróżują po gigantycznych sferach, przeżywają nieustanne zdziwienie, niekończące się zdumienie. Nie ma miejsca na nudę w czasie drogi poprzez Havonę.

Umiłowanie przygody, ciekawość i lęk przed nudą – rysy nieodłączne rozwijającej się naturze ludzkiej – nie zostały dane tej naturze po to, by naprzykrzały się wam i drażniły was podczas waszego krótkiego pobytu na Ziemi, ale raczej po to, żeby podsunąć wam myśl, że śmierć jest tylko początkiem niekończącej się drogi przygód, wiecznotrwałego życia, radosnego oczekiwania, wiecznej, odkrywczej podróży.

Ciekawość – duch dociekliwości, bodziec odkrywczy, dążenie do eksploracji – stanowią część wrodzonego, niebiańskiego wyposażenia ewolucyjnych istot czasu. Te naturalne impulsy nie zostały wam dane tylko po to, żeby wywoływać uczucie frustracji i ograniczenia. Faktycznie, te ambitne impulsy często muszą być ograniczane podczas waszego krótkiego życia na Ziemi, często spotyka was rozczarowanie, jednak będą one w pełni spełnione i wspaniale zaspokojone podczas tych długich epok, które kiedyś nadejdą.

6. CEL ISTNIENIA WSZECHŚWIATA CENTRALNEGO

Zakres działalności siedmioorbitowej Havony jest ogromny. Generalnie, działania te można określić jako:

1. Havonalne.
2. Rajskie.

3. Związane ze wznoszeniem się istot skończonych i z ewolucją Najwyższego-Ostatecznego.

W Havonie, w obecnej epoce wszechświata, prowadzi się wiele działań nadskończonych, obejmujących niewypowiedzianą różnorodność absonicznych oraz innych stadiów funkcjonowania umysłu i ducha. Możliwe jest, że wszechświat centralny służy wielu celom, które nie zostały mi objawione, tak samo jak działa on na wiele sposobów, przekraczających pojmowanie stworzonego umysłu. Mimo wszystko będę próbował opisać, w jaki sposób ta doskonała kreacja przyczynia się do zadowolenia siedmiu klas wszechświatowych istot inteligentnych i jak służy ich potrzebom.

1. *Ojciec Uniwersalny* – Pierwsze Źródło i Centrum. Bóg Ojciec czerpie najwyższą, rodzicielską satysfakcję z faktu doskonałości centralnego wszechświata. Cieszy się, doznając miłości w całej pełni, na poziomach zbliżonych do równości. Doskonały Stwórca jest bosko zadowolony, gdy go wielbi doskonała istota stworzona.

Havona daje Ojcu najwyższe zadowolenie z faktu jej urzeczywistnienia. Ziszczenie doskonałości w Havonie wyrównuje czasowo-przestrzenne opóźnienie w wiecznym dążeniu do nieskończonej ekspansji.

Ojciec cieszy się, że Havona odzwierciedla Boskie piękno. Boski umysł znajduje zadowolenie w dostarczeniu wszystkim rozwijającym się wszechświatom doskonałej formy o znakomitej harmonii.

Nasz Ojciec przygląda się wszechświatowi centralnemu z doskonałym upodobaniem, gdyż jest on stosownym objawieniem rzeczywistości duchowych dla wszystkich osobowości z wszechświata wszechświatów.

Bóg wszechświatów traktuje pozytywnie Havonę i Raj, jako jądro wiecznej mocy dla wszystkich kolejnych ekspansji wszechświata w czasie i przestrzeni.

Wieczny Ojciec traktuje wszechświat Havonę z niekończącym się upodobaniem, jako godny i nęcący cel, nakłaniający do wznoszenia się kandydatów czasu, jego śmiertelnych wnuków z przestrzeni, którzy docierają do wiecznego domu swego Stwórcy-Ojca. I Bóg jest zadowolony z wszechświata Raju-Havony, jako wiecznego domu Bóstwa i Boskiej rodziny.

2. *Wieczny Syn* – Drugie Źródło i Centrum. Znakomity wszechświat centralny daje Wiecznemu Synowi wieczny dowód efektywności partnerstwa w Boskiej rodzinie – Ojca, Syna i Ducha. Jest on duchowym i materialnym podłożem absolutnego zaufania dla Ojca Uniwersalnego.

Havona dostarcza Wiecznemu Synowi prawie nieograniczonej podstawy dla coraz szerszego urzeczywistnienia mocy duchowej. Wszechświat centralny dostarcza Wiecznemu Synowi tej areny, na której może on bezpiecznie i pewnie demonstrować

ducha i metodę funkcjonowania służby obdarzania, aby nauczać swych partnerów – Rajskich Synów.

Havona jest fundacją rzeczywistości, pomocną przy kierowaniu grawitacją duchową Wiecznego Syna we wszechświecie wszechświatów. Wszechświat ten daje Synowi zaspokojenie rodzicielskich pragnień, rozmnażania duchowego.

Światy Havony i ich doskonali mieszkańcy są pierwszym i na wieczność ostatecznym pokazem, że Syn jest Słowem Ojca. Dzięki temu Syn znajduje doskonałe zadowolenie w tej świadomości, że jest nieskończonym dopełnieniem Ojca.

I wszechświat ten pozwala realizować wzajemne, równe braterstwo pomiędzy Ojcem Uniwersalnym a Wiecznym Synem i to jest wiecznotrwałym dowodem nieskończonej osobowości każdego z nich.

3. *Nieskończony Duch* – Trzecie Źródło i Centrum. Wszechświat Havony dostarcza Nieskończonemu Duchowi dowodu na to, że jest on Wspólnym Aktywizatorem, nieskończonym reprezentantem zjednoczonego Ojca-Syna. Nieskończony Duch czerpie z Havony zadowolenie, gdy działa w charakterze aktywności stwórczej, podczas gdy równocześnie ma satysfakcję z absolutnego współlistnienia z tym Boskim dziełem.

Nieskończony Duch znajduje w Havonie tę arenę, na której może demonstrować zdolność i gotowość służenia jako potencjalny dawca miłosierdzia. W tym, doskonałym wszechświecie, Duch prowadzi próby przed przygodą służby we wszechświatach ewolucyjnych.

Doskonała kreacja daje Nieskończonemu Duchowi sposobność uczestniczenia w administracji wszechświatowej, razem z obojgiem Boskich rodziców – żeby zarządzać wszechświatem jako towarzyszący im Stwórca oraz ich potomek – dając mu tym samym możliwość przygotowania się do zespołowej administracji wszechświatów lokalnych, sprawowanej przez Stwórcze Duchy asystujące Synom Stwórcy.

Światy Havony są laboratoriami umysłowymi dla stwórców kosmicznego umysłu i dla tych, co służą każdemu istniejącemu umysłowi istoty stworzonej. Na każdym świecie Havony umysł jest inny i służy on za wzór dla wszystkich duchowych i materialnych intelektów istot stworzonych.

Te doskonałe światy są końcowymi szkołami dla wszystkich istot, które mają wejść do społeczności Raju. Dają one Duchowi wiele sposobności dla wypróbowania metod służenia umysłowi na osobowościach niezawodnych i służących poradą.

Dla Nieskończonego Ducha Havona jest wynagrodzeniem za jego rozległą i bezinteresowną działalność we wszechświatach przestrzeni. Havona jest doskonałym domem i zaciszem dla niestrudzonego Opiekuna Umysłu czasu i przestrzeni.

4. *Istota Najwyższa* – ewolucyjne zjednoczenie Bóstwa empirycznego. Wszechświat Havony jest wiecznym i doskonałym dowodem duchowej rzeczywistości Istoty Najwyższej. Ta doskonała kreacja jest objawieniem doskonałej i symetrycznej, duchowej natury Boga Najwyższego, przed rozpoczęciem syntezy mocy-osobowości skończonych odzwierciedleń Rajskich Bóstw, w empirycznych wszechświatach czasu i przestrzeni.

W Havonie potencjały mocy Wszechmocnego są zjednoczone z duchową naturą Najwyższego. Wszechświat centralny jest przykładem przyszłościowo-wiecznej jedności Najwyższego.

Havona jest doskonałym przykładem uniwersalności potencjału Najwyższego. Wszechświat ten jest ukończonym zobrazowaniem przyszłej doskonałości Najwyższego oraz sugeruje potencjał Ostatecznego.

Havona ukazuje ostateczność wartości duchowych, jako żywe, wolą obdarzone istoty o najwyższej i doskonałej samokontroli, jako istniejący umysł, równorzędny wobec ducha, jako rzeczywistość i jedność inteligencji o nieograniczonym potencjale.

5. *Równorzędni Synowie Stwórcy*. Havona jest tym terenem edukacyjno-szkoleniowym, na którym Rajscy Michałowie przygotowują się do późniejszych przygód – stwarzania wszechświatów. Ta Boska i doskonała kreacja jest wzorem dla każdego Syna Stwórcy; Synowie Stwórcy dążą do tego, aby ich własny wszechświat osiągnął w końcu poziom doskonałości Raju-Havony.

Syn Stwórcy używa istot z Havony, jako ewentualnych wzorów osobowości dla swoich własnych, śmiertelnych dzieci jak również istot duchowych. Michał oraz inni Rajscy Synowie traktują Raj i Havonę jako Boskie przeznaczenie dzieci czasu.

Synowie Stwórcy wiedzą, że wszechświat centralny jest rzeczywistym źródłem tej niezbędnej, wszechświatowej kontroli nadrzędnej, która stabilizuje i jednoczy ich wszechświaty lokalne. Wiedzą oni również, że w Havonie przebywa osobista obecność wszechobecnego wpływu Najwyższego i Ostatecznego.

Havona i Raj są źródłem stwórczej mocy Syna Michała. Tutaj mieszkają istoty, które współpracują z nim przy stwarzaniu wszechświata. Z Raju wychodzą Matki Duchy Wszechświata, współstwórczynie wszechświatów lokalnych.

Synowie Stwórcy traktują wszechświat centralny jako dom swoich Boskich rodziców – swój dom. Jest to miejsce, dokąd zawsze lubią wracać.

6. *Równorzędne Posługujące Córki*. Matki Duchy Wszechświata, współstwórczynie wszechświatów lokalnych, które odbywają swe przedosobowe szkolenie na światach Havony, w bliskim związku z Duchami Orbit. We wszechświecie centralnym Córki Duchy wszechświatów lokalnych nauczane są o metodach współpracy z Synami Raju, cały czas będąc podległe woli Ojca.

Duch i Córki Ducha znajdują na światach Havony wzory umysłu dla wszystkich podległych im grup inteligencji duchowej oraz materialnej, a wszechświat centralny będzie kiedyś przeznaczeniem tych istot, którym patronuje Matka Duch Wszechświata oraz związany z nią Syn Stwórcy.

Matka Stwórczyni Wszechświata pamięta Raj i Havonę jako miejsce swojego pochodzenia oraz jako dom Nieskończonej Matki Ducha, miejsce pobytu osobistej obecności Nieskończonego Umysłu.

Z wszechświata centralnego wywodzi się także dar osobistych prerogatyw kreatywności, które Boska Opiekunka Wszechświata używa jako uzupełnienie prerogatyw Syna Stwórcy, podczas stwarzania istot żywych obdarzonych wolą.

I na koniec, ponieważ Duchowe Córki Nieskończonej Matki Ducha prawdopodobnie nigdy nie wrócą do swego rajskiego domu, czerpią one ogromną radość z wszechświatowego fenomenu odzwierciedlania, związanego z Istotą Najwyższą w Havonie oraz uosobionego w Raju, w Majestonie.

7. Wznoszący się śmiertelnicy ewolucyjni. Havona jest kolebką wzorowej osobowości śmiertelnika każdego typu oraz wszystkich nadludzkich osobowości związanych ze śmiertelnikami, które nie pochodzą z kreacji czasu.

Światy Havony dostarczają motywacji wszystkim ludzkim pragnieniom osiągnięcia prawdziwych wartości duchowych na najwyższych wyobraźalnych poziomach rzeczywistości. Havona jest, poprzedzającym Raj, miejscem szkolenia każdego wznoszącego się śmiertelnika. Śmiertelnicy docierają tutaj do przedrajskiego Bóstwa – Istoty Najwyższej. Havona stoi przed każdą, wolą obdarzoną istotą, jako brama do Raju i do Boga.

Raj jest domem a Havona pracownią i placem zabaw finalistów. Każdy, rozpoznający Boga śmiertelnik, pragnie zostać finalistą.

Wszechświat centralny jest nie tylko uznanym miejscem przeznaczenia człowieka, ale także początkiem wiecznego bytu finalistów, gdy kiedyś rozpoczną nieujawnioną, wszechświatową przygodę, doświadczenie eksploracji nieskończoności Ojca Uniwersalnego.

Havona będzie bez wątpienia wciąż funkcjonować, w absonicznym znaczeniu, nawet w przyszłych epokach wszechświata, kiedy to będzie można oglądać pielgrzymów z przestrzeni, jak próbują znaleźć Boga na poziomach nadskończonych. Havona może służyć jako wszechświat szkoleniowy dla istot absonicznych. Będzie ona prawdopodobnie szkołą końcową, gdy siedem superwszechświatów będzie działać jako szkoły średnie dla absolwentów szkół podstawowych przestrzeni zewnętrznej. Zgadza się z opinią, że potencjały wiecznej Havony naprawdę są nieograniczone, że wszechświat centralny posiada wieczne możliwości pełnienia funkcji wszechświata eksperymentalno-

szkoleniowego dla wszystkich rodzajów istot stworzonych, przeszłych, obecnych, czy przyszłych.

[Przedstawione przez Perfektora Mądrości, upoważnionego do pełnienia tego zadania przez Pradawnych Czasu na Uversie].

[powrót do spisu treści](#)